

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยการเก็บข้อมูลจากการสังเกตและสัมภาษณ์ ประธานกลุ่ม รองประธาน เภรัญญิก เลขานุการ และสมาชิก และจากการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ หนังสือ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จึงนำข้อมูลที่ได้นำมาทำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนในรูปของการวิเคราะห์ อัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไรต่อต้นทุน ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period Method) และมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value)

สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เริ่มก่อตั้งในปี พ.ศ. 2544 ปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 72 คน โดยนำเอาเส้นใยกล้วยเอกลักษณ์ของชาวม้ง มาถักทอเสื้อผ้า ซึ่งได้รับการตอบรับจากตลาดดีมาก ลูกค้าพอใจ เพราะความแปลกใหม่ไม่ซ้ำใครและที่สำคัญผลิตด้วยมือ สร้างสรรค์จากจินตนาการ โดยได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ อาทิเช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ และสำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ ผลิตภัณฑ์จากใยกล้วย ได้แก่ หมวก กระเป๋าสะพาย กระเป๋าคาดเอว กระเป๋าสะพายขนแกะ เสื้อแขนยาว เสื้อคอกลม เสื้อคอวี เสื้อปักผีเสื้อ และเสื้อทรงกิโมโน ผลิตภัณฑ์ของทางกลุ่มได้รับการคัดสรรให้เป็นผลิตภัณฑ์ระดับ 4 ดาว ในปี พ.ศ.2547 ตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP Product Champion)

ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์จากไยกล้วยง

ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์จากไยกล้วยง แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการลงทุน ต้นทุนในการผลิต และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน โดยค่าใช้จ่ายในการลงทุน ประกอบด้วย ค่าก่อสร้างโรงเรือน และค่าเครื่องกรอไยกล้วยง ต้นทุนในการผลิต ประกอบด้วย ค่าวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายในการผลิต ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการออกกั๊ว ค่าใช้จ่ายในการเดินทางและที่พัก ค่าโทรศัพท์ และค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการขาย ซึ่งในปีแรกมีค่าใช้จ่ายในการลงทุน เท่ากับ 208,000 บาท มีต้นทุนในการผลิต เท่ากับ 241,160 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เท่ากับ 75,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการลงทุนตั้งแต่ปีที่ลงทุนเริ่มแรกถึงปีที่ 10 เท่ากับ 208,000 บาท ต้นทุนในการผลิตตั้งแต่ปีที่ลงทุนเริ่มแรกถึงปีที่ 10 เท่ากับ 2,777,397.26 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตั้งแต่ปีที่ลงทุนเริ่มแรกถึงปีที่ 10 เท่ากับ 943,341.94 บาท

ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์จากไยกล้วยง

รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากไยกล้วยง ปี พ.ศ. 2553 แยกตามชนิดของผลิตภัณฑ์ มีดังนี้ หมวก เท่ากับ 34,800 บาท กระเป๋าสะพาย เท่ากับ 40,000 บาท กระเป๋าคาดเอว เท่ากับ 25,000 บาท กระเป๋าสะพายขนแกะ เท่ากับ 30,000 บาท เสื้อแขนยาว เท่ากับ 127,500 บาท เสื้อคอกลม เท่ากับ 48,000 บาท เสื้อคอวี เท่ากับ 90,000 บาท เสื้อปีกผีเสื้อ เท่ากับ 56,000 บาท เสื้อทรงกิโมโน เท่ากับ 57,000 บาท รวมรายได้ทั้งสิ้นเท่ากับ 508,300 บาท รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากไยกล้วยงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 5 ต่อปีจากปีฐานตลอดระยะเวลา 10 ปี รวมทั้งสิ้นเท่ากับ 6,393,342.78 บาท

การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์จากไยกล้วยง มีดังนี้

อัตรากำไรสุทธิของหมวก เท่ากับร้อยละ 40.11 กระเป๋าสะพาย เท่ากับร้อยละ 11.87 กระเป๋าคาดเอว เท่ากับร้อยละ 30.53 กระเป๋าสะพายขนแกะ เท่ากับร้อยละ 19.32 เสื้อแขนยาว เท่ากับร้อยละ 36.24 เสื้อคอกลม เท่ากับร้อยละ 27.64 เสื้อคอวี เท่ากับร้อยละ 51.76 เสื้อปีกผีเสื้อ เท่ากับร้อยละ 56.58 เสื้อทรงกิโมโน เท่ากับร้อยละ 39.06

อัตรากำไรสุทธิต่อต้นทุนของหมวก เท่ากับร้อยละ 66.98 กระเป๋าสะพาย เท่ากับร้อยละ 13.47 กระเป๋าคาดเอว เท่ากับร้อยละ 43.95 กระเป๋าสะพายขนแกะ เท่ากับร้อยละ 23.95 เสื้อแขนยาว เท่ากับร้อยละ 56.84 เสื้อคอกลม เท่ากับร้อยละ 38.19 เสื้อคอวี เท่ากับร้อยละ 107.29 เสื้อปีกผีเสื้อ เท่ากับร้อยละ 130.32 เสื้อทรงกิโมโน เท่ากับร้อยละ 64.10

ระยะเวลาคืนทุนของการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยง ประมาณ 1 ปี 8 วัน ซึ่งระยะเวลาคืนทุนน้อยกว่าอายุของ โครงการลงทุน และมูลค่าปัจจุบัน เท่ากับ 1,687,325.53 บาท

ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังตารางที่ 36

ตารางที่ 36 แสดงสรุปผลการศึกษา

สรุปผลการศึกษา	
ค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรก	208,000 บาท
ต้นทุนในการผลิต	241,160 บาท
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	75,000 บาท
รายได้จากการจำหน่าย	508,300 บาท
อัตรากำไรสุทธิ (โดยรวม)	ร้อยละ 37.80
อัตรากำไรต่อต้นทุน (โดยรวม)	ร้อยละ 60.77
ระยะเวลาคืนทุน (PB)	1 ปี 8 วัน
มูลค่าปัจจุบัน (NPV)	1,687,325.53 บาท

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยงของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มีต้นทุนในการผลิตค่อนข้างสูง อาจเนื่องมาจาก วัตถุดิบหลัก คือ เส้นใยกล้วยง มีราคาค่อนข้างสูง และค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรกจำนวนมาก จึงทำให้มีระยะเวลาคืนทุน ประมาณ 1 ปี 8 วัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของแหวดาว อุดดา (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ต้นทุนและผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ผ้าทอลายนํ้าไหลของวิสาหกิจชุมชน: ภูมิศึกษากลุ่มสตรีทอผ้าบ้านทุ่งสุน อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน” ที่มีระยะเวลาคืนทุน ประมาณ 3 ปี 6 เดือน

แต่ทั้งนี้ ผลตอบแทนที่ได้รับ ยังคงมีจำนวนค่อนข้างมาก อาจเนื่องจาก ผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยง เป็นงานฝีมือ สร้างสรรค์จากจินตนาการ จึงทำให้สามารถตั้งราคาได้ในราคาที่สูง และสามารถจำหน่ายได้ในปริมาณมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชนากานต์ ชัยรัตน์ (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ต้นทุนและผลตอบแทนจากผลิตภัณฑ์ผ้าหมักโคลนย้อมสีธรรมชาติของกลุ่มทอผ้าบ้านนาต้นจันทน์ ตำบลบ้านดึก อำเภอศรีสาขาน้อย จังหวัดสุโขทัย”

จากการศึกษาได้สรุปเปรียบเทียบผลการศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนของการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ กับงานของผู้ทำการศึกษาอื่น ดังตารางที่ 37

ตารางที่ 37 แสดงการสรุปเปรียบเทียบผลการศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนของการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยกับผลการศึกษาของผู้ศึกษาอื่น

ชื่อผู้ศึกษา	อัตรา กำไรต่อ ต้นทุน	อัตรา กำไรสุทธิ	อัตราผลตอบแทน จากการ ลงทุน	มูลค่าปัจจุบัน สุทธิ (NPV)	อัตราผล ตอบแทนที่ แท้จริง (IRR)	ดัชนีกำไร (PI)	ระยะ เวลา คืนทุน (PB)
พิชญานันท์ อมรพิชญ์ (2545)	32.73	31.60	159.25	N/A	N/A	N/A	N/A
ชญญา บุญบุรี (2550)	24.94	19.96	809.74	N/A	N/A	N/A	N/A
แววดาว อุตตา (2551)	N/A	N/A	N/A	528,861.94	35.66	4.54	3 ปี 6 เดือน
ชนากานต์ ชัยรัตน์ (2553)	23.77	19.20	392.47	1,977,678.14	543	50.83	2 เดือน 7 วัน
ดารุณี สมภาร (2554)	60.77	37.80	N/A	1,687,325.53	N/A	N/A	1 ปี 8 วัน

หมายเหตุ : N/A ไม่ได้ศึกษาเรื่องนี้

จากตารางที่ 37 แสดงการสรุปเปรียบเทียบผลการศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนของการผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วยกับผลการศึกษาของผู้ศึกษาอื่น พบว่า การผลิตผลิตภัณฑ์จากใยกล้วย เป็นการลงทุนที่น่าสนใจ เนื่องจากให้ผลตอบแทนที่สูงโดยอัตรากำไรต่อต้นทุนและอัตรากำไรสุทธิสูงกว่าการผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น และ ระยะเวลาคืนทุนเร็วกว่าการผลิตผ้าทอลายน้ำไหลของวิสาหกิจชุมชนแต่ก็ยังน้อยกว่าระยะเวลาคืนทุนของการผลิตผ้าหมักโคลนย้อมสีธรรมชาติ

ในการศึกษาครั้งนี้วิธีการศึกษาได้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 กล่าวคือ ต้นทุนที่เกิดขึ้นในการผลิต มีทั้งสิ้น 3 ประเภท ประกอบด้วย วัตถุดิบ ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายในการผลิต สอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่ดวงมณี โกมารทัต (2551) ลำไย มากเจริญ (2551) และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2552) ได้เสนอองค์ประกอบของต้นทุนไว้ และนอกจากนี้ การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับผลตอบแทนตามที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย อัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไรต่อต้นทุน วิธีระยะเวลาคืนทุน และมูลค่าปัจจุบันสุทธิ มาใช้ในการวิเคราะห์ สอดคล้องแนวคิดทฤษฎีกับที่ เบญจวรรณ รัชษ์สุธี (2543) ธาří หิรัญรัศมีและคณะ (2548)

เบญจมาศ อภิติทธีภัญโญ และคณะ (2550) สุปราณี ศุกระเสร์ณี และคณะ (2549) และ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2553) ได้เสนอไว้

ข้อจำกัดของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาสถานประกอบการเพียงแห่งเดียว ต้นทุนและผลตอบแทนที่ได้ขึ้นอยู่กับกรให้สัมภาษณ์ หากข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกับความเป็นจริง จะทำให้ต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำการศึกษานี้คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาของกลุ่มแม่บ้านเย็บปักถักร้อยบ้านห้วยทราย มีดังนี้

1. ด้านการจัดหาวัตถุดิบ คือ เส้นใยถักขง เป็นวัตถุดิบที่มีราคาสูง หาซื้อยาก และคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน
2. ด้านการผลิต ในบางครั้งมีการสั่งซื้อจำนวนมาก สมาชิกไม่สามารถผลิตได้ทัน เนื่องจากผลิตภัณฑ์เป็นงานฝีมือ ต้องใช้เวลาและความประณีตในการผลิต

3. ด้านการบัญชี ทางกลุ่มขาดความรู้ในเรื่องการจัดทำบัญชีอย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ทางกลุ่มควรรหาแหล่งวัตถุดิบที่มีคุณภาพ และราคาเหมาะสม
2. ทางกลุ่มควรรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์และสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัว
3. ทางกลุ่มควรพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าทั้งภายในและต่างประเทศ
4. ทางกลุ่มควรส่งเสริมให้สมาชิกเข้ารับการอบรม เรียนรู้ในเรื่องการจัดทำบัญชีที่ถูกต้อง เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำบัญชีต้นทุนและผลตอบแทนอย่างถูกต้อง
5. ควรมีการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ เพื่อให้เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น
6. หน่วยงานของรัฐควรให้การสนับสนุนทางด้านเงินลงทุน แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพ และเป็นมาตรฐานมากยิ่งขึ้น